

[Knud Damgaard.]

handelsudviklingen i Grønland befinder sig på, forekommer det mig rimeligt og rigtigt, at der netop fra denne talerstol udtrykkes både forhåbningen om og tilliden til, at de danske statsborgere, der engagerer sig inden for handelsområdet i Grønland, er i besiddelse af de menneskelige kvalifikationer og den handelsmoral, som udelukker fristelsen til, at der i disse år lægges grund til tilsvarende overleveringer i det grønlandske samfund. For vel får disse overleveringer et latterligt skær over sig, når de betragtes af eftertiden, men for samtiden kan det blive en belastning for det psykologiske klima, som i så udpræget grad står i agtpågivenhedens tegn.

At loven først kan få virkning 1 år efter vedtagelsen, kan måske beklages, men må vel accepteres under henvisning til de særlige forhold af geografisk og anden art, og derunder forekommer det rimeligt, at der ved praktiseringen af ordningen finder et samspil sted mellem handelsministeren og Grønlandsministeren.

Her som i andre forhold rejser sig naturligvis spørgsmålet: hvem skal nu betale? Den ordning, vi har i denne del af landet, hviler, så vidt jeg har forstået, økonomisk i sig selv. Dette princip forekommer at være rigtigt. Her er jo tale om en sikkerhed, der lige fuldt dækker den handlende og forbrugeren, omend det vel i almindelighed er forbrugeren, der må betale for denne sikkerhed. Jeg vil dog gerne spørge den højtærede handelsminister, om etableringen af ordningen kan ske på grundlag af allerede eksisterende maskiner og apparater, eller om der bliver tale om engangsudgifter af større omfang, som eventuelt skal indkalkuleres i en afgiftsordning for det grønlandske område, samt om der er taget højde for, at administrationen, de særlige forhold taget i betragtning, måske kan blive så meget dyrere, at det vil være en mærkbar belastning for den grønlandske forbruger. Et sådant forhold kunne igen skade det psykologiske klima, hvorfor man måske i et sådant tilfælde kunne placere engangsudgifterne andetsteds. Måske og forhåbentlig er dette et overflødigt spørgsmål. Jeg har blot villet markere, at der eventuelt kan ligge et lille problem her.

Vægten er jo retfærdighedens symbol.

Der bør derfor ikke være noget i vejen med dens lodder og trisser, hverken her eller i Grønland. Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Holger Hansen: Jeg skal indskrænke mig til på mit partis vegne at anbefale denne lovgivning, som det sikkert vil være hensigtsmæssigt at gennemføre.

Clara Munck: Også den konservative folketingsgruppe er ganske enig i, at der nu gennemføres nogle ændringer i loven om mål og vægt. Vi opfatter lovforslagets fremsættelse som et skridt videre mod den normalisering, vi gerne ser gældende overalt i Danmark. Derfor synes vi også, det er naturligt, at disse opgaver nu henlægges til de ministerier, hvorunder de henhører, og vi anbefaler lovforslagets gennemførelse.

Kirkegaard: Det radikale venstre kan anbefale, at lovforslaget gennemføres.

Vivike: Vi agter at stemme for det foreliggende lovforslag.

Birthe Wetlesen: Forslaget til lov om ændringer i lov om mål og vægt går ganske kort ud på at udvide det lovmæssige eftersyn af veje- og måleinstrumenter til også at omfatte Grønland. Der vil jo, efterhånden som industri, handel og håndværk udvikles i Grønland, være et behov for en sådan kontrol af måleredskaber. Jeg vil også håbe, at der ved udarbejdelsen af de praktiske bestemmelser tages fornødent hensyn til de vanskelige geografiske forhold og de vanskelige rejseforhold om vinteren. Det kan næppe være meningen, at nogen skal sætte livet på spil for at kontrollere vægte om vinteren.

Vi er i øvrigt velvilligt indstillet over for lovforslaget.

Rosing: Ved denne førstebehandling af forslag til lov om ændringer i lov om mål og vægt og dermed lovens udstrækning til også at omfatte Grønland har jeg ikke nogen bemærkninger. Jeg anser forslaget for nødvendigt og loven for noget, vor udvikling har brug for. Jeg anbefaler gennemførelsen heraf.